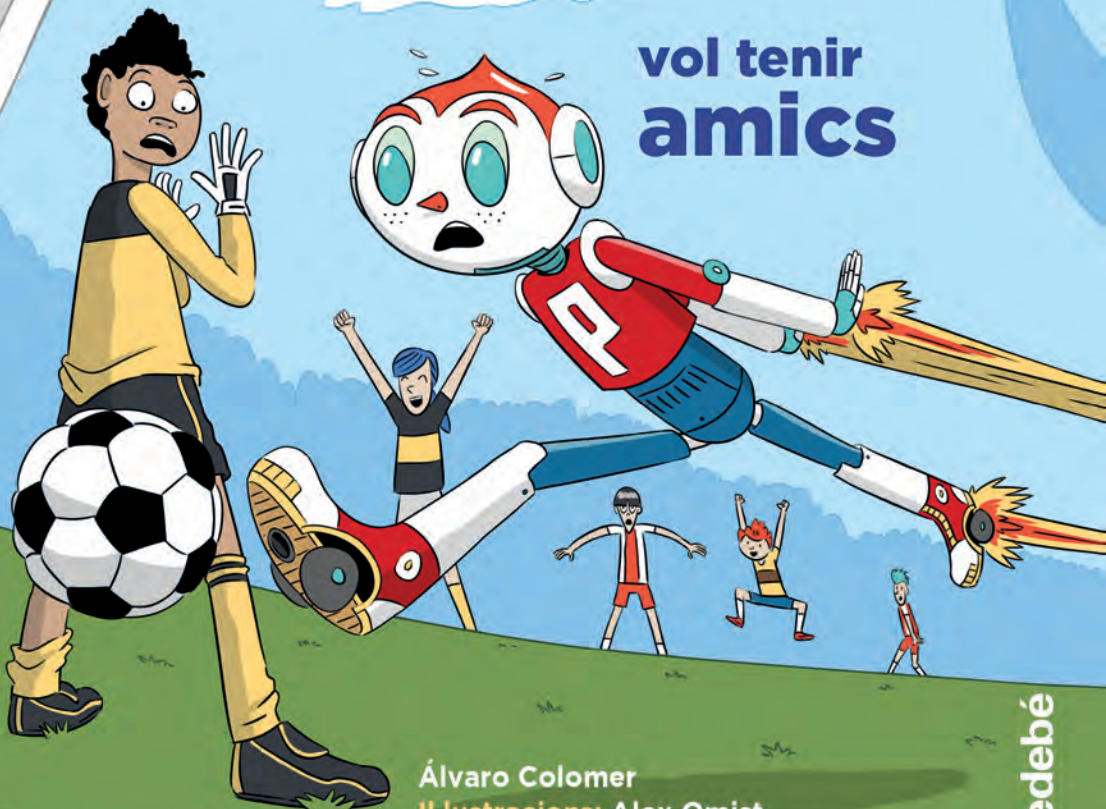

El robot que funciona molt malament

PIN-0-TXO

vol tenir
amics

Álvaro Colomer
Il·lustracions: Alex Omist

edebé

PIN-0-TXO

vol tenir
amics

Títol original: *Pin-8 quiere tener amigos*

© del text: Álvaro Colomer, 2020

Representat per Casanovas & Lynch Literary Agency SL

© de les il·lustracions: Alex Omist, 2020

© de la traducció: Elisenda Vergés-Bo

© Edició: Edebé, 2020

Passeig de Sant Joan Bosco, 62

08017 Barcelona

www.edebe.com

Atenció al client: 902 44 44 41

contacta@edebe.net

Direcció editorial: Reina Duarte

Disseny: Marta Calvo

Primera edició, octubre 2020

ISBN: 978-84-683-4919-0

Dipòsit legal: B. 6077-2020

Imprès a Espanya

Printed in Spain

EGS - Rosari, 2 - Barcelona

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, llevat d'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar fragments d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 45).

PIN-0-TXO

vol tenir amics

Álvaro Colomer
Il·lustracions d'Alex Omist

edebé

Ningú vol jugar amb el pobre Pin-O-txo. El robot està avorrit i no troba res que el diverteixi. Ja s'ha llegit tots els llibres de la biblioteca. Ja ha gastat els retoladors de colors. Ja ha perseguit les formigues del jardí. I ara no sap què fer.

S'acosta a la Salsitxa per veure si li ve de gust que es diverteixin plegats, però la gosseta dorm plàcidament al sofà. Està panxa enlaire. Té la llengua fora i, de tant en tant, arrufa el musell com si flairés una hamburguesa amb formatge. En Pin-O-txo la veu tan feliç somiant menjar que decideix no despertar-la.

En Pin-O-txo entra al taller del doctor Phil Ibert per preguntar-li si vol jugar amb ell. Però el científic està tan embrancat en els seus assumptes que ni tan sols el mira. Fa unes quantes setmanes que treballa en un invent que, segons diu, revolucionarà el món. És un casc ple de cables i bombetes que podrà llegir la ment dels veïns. Per desgràcia, el dispositiu encara no funciona bé del tot. L'última vegada que el va provar, va tenir una descàrrega de dos mil volts i encara li surt fum dels cabells.

Però, el doctor Phil Ibert no es dona mai per vençut i no parará fins que acabi el projecte. Ara mateix, clava copets al casc amb un martell. El soroll és tan eixordador que ni tan sols sent en Pin-O-txo quan li pregunta si li ve de gust passar una estona plegats.

A en Pin-O-txo se li acut que podria jugar amb l'aspiradora que tus tot el que succiona, amb el despertador que salta sobre el cap de la gent i amb la ràdio que es nega a donar les notícies al seu propietari. Al cap i a la fi, aquestes tres màquines també són robots i potser els ve de gust treballar durant uns minuts.

Els posa l'un al costat de l'altre i els explica les regles per jugar a fet a amagar. Els diu que s'han d'amagar i que ell els buscarà per la casa. Aleshores tanca els ulls i comença: un, dos, tres... En arribar a deu, obre els ulls i els aparells no s'han mogut. Són encara al mateix lloc. No tenen ganes de jugar. Tenen coses més importants per fer.

Així que en Pin-O-txo surt de l'habitació, tots tres tornen a les tasques que feien: l'aspiradora recull la pols i l'expulsa amb un esternut; el despertador salta sobre la Salsitxa i fa que desaparegui l'hamburguesa amb formatge; la ràdio es posa en un racó i encreua els braços amb cara de pocs amics.

En Pin-O-txo se'n va al jardí i mira al seu voltant. Busca alguna cosa per entretenir-s'hi. Quan sent la refilada d'uns ocells petits, mira enlaire, cap a la capçada de l'arbre. Allà dalt hi ha un niu i el robot vol veure els polls que canten. Sap que té un coll retràctil, però no li ha explicat ningú com pot fer-lo servir. Així que pren la decisió de descobrir-ho per si mateix.

Tanca els ulls i es concentra. Però, quan ordena al processador que estiri el coll, apareix una molla sota les rodes que el fa saltar sense control. En Pin-O-txo bota d'una banda a l'altra sense saber com aturar-se i, entre salt i salt, veu per damunt de la tanca uns nens que juguen al carrer. Es persegueixen, s'empenyen, es ruixen amb aigua. També riuen, criden i s'esvaloten. S'ho passen molt bé. I el robot té enveja. Ell també vol tenir algú amb qui divertir-se.